

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τρίμηνη Πολιτιστική έκδοση του Εξωραϊστικού και Επιμορφωτικού Συλλόγου Αρτεμισιωτών Αττικής
Γραφεία: Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677 • Τηλ: 210- 8082042 site:www.kakouri.gr • e-mail: tokakouri@gmail.com

Χρόνος 23ος • Αριθμός φύλλου 89 • Δεκέμβριος 2018 - Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2019

«Τα πλούτη και η ομορφιά θέλουν ταπεινοφροσύνη» Λαϊκή παροιμία

Οι Διάδοχοι των χωριού
σας εύχονται
Καλό Πάσχα

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συλλόγου

Στις 2 Μαρτίου, το Σάββατο της Αποκριάς, στις 6.00' μ.μ ο Σύλλογός μας έκοψε την πρωτοχρονιάτικη πίτα για το 2019, στον πολιτιστικό χώρο «ΒΙΛΛΑ ΣΤΕΛΛΑ» στο Ν. Ηράκλειο Αττικής. Σε έναν ιδιαίτερο χώρο όπου έχουμε και άλλες φορές φιλοξενηθεί για τον ίδιο σκοπό.

Εκεί ανταμώσαμε διαμένοντες στην Αθήνα συγχωριανοί για να κουβεντιάσουμε, να αναπολήσουμε τα παλιά και κυρίως να κρατήσουμε ανοικτό τον διαυλο της μεταξύ μας επικοινωνίας και τη συνέχιση της ύπαρξης του Συλλόγου.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Κος **Ανδρέας Σταματόπουλος** ο οποίος αφού καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους τους παρευρισκόμενους για την

Συνέχεια στην 3η σελ.

ΑΠΟΚΡΙΕΣ - ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 2019 στο ΚΑΚΟΥΡΙ

Τις μέρες των Αποκριών το χωριό μας είναι ταυτισμένο με το Καρναβάλι, με το πραγματικό Καρναβάλι που εκφράζει το πνεύμα της σάτιρας, της αποδόμησης, του πειράγματος, της ελεύθερης έκφρασης. Οι προετοιμασίες αρχίζουν από πολύ νωρίς σε επίπεδο συζητήσεων, ανεύρεσης σατιρικών θεμάτων και ευγενούς άμυνας των ομάδων. Στην ετήσια τακτική απολογιστική Γενική Συνέλευση του Συλλόγου, στις αρχές κάθε χρόνου, γίνεται και η επίσημη έναρξη της καρναβαλικής περιόδου. Οι πλατφόρμες, που παραχωρούν ευχαρίστως οι κάτοικοι του χωριού και τα απαραίτητα υλικά σιγά-σιγά συγκεντρώνονται στο χώρο των αποθηκών του Συλλόγου και οι προετοιμασίες ξεκινούν, βάζοντας το χωριό σε αποκριάτικο και καρναβαλικό ρυθμό.

Τονίζουμε για άλλη μια φορά ότι το Καρναβάλι του χωριού μας είναι σατιρικό, ότι οι συμμετέχοντες μόνοι τους βρίσκουν τις κατάλληλες ιδέες, μόνοι τους «γράφουν» το σενάριο, μόνοι τους το σκηνοθετούν και μόνοι τους το δραματοποιούν παίζοντας τους κατάλληλους ρόλους. Οπότε είναι εύκολο να καταλάβει κανείς το κλίμα που επικρατεί στις συγκεντρώσεις προετοιμασίας, όταν ο καθένας παρουσιάζει τις ιδέες του αλλά και την σκηνοθεσία του.

Το Καρναβάλι του Κακουρίου είναι ένα μεγάλο πολιτιστικό γεγονός για το χωριό μας αλλά και για την ευρύτερη περιοχή. Όλοι μας γινόμαστε την εποχή αυτή σεναριογράφοι, σκηνοθέτες και ηθοποιοί. Με τα πενήντα μέσα αλλά γεμάτοι ενέργεια και με αστείρευτο κέφι, το αποτέλεσμα είναι εντυπωσιακό. Είναι τέτοιο που για πολλές ημέρες αποτελεί θέμα συζήτησης αλλά και μέτρο σύγκρισης με άλλα Καρναβάλια της ευρύτερης περιοχής. Το χωριό μας προβάλλεται με θετικό τρόπο, αναδεικνύεται η ζωντάνια, η δημιουργικότητα και η φαντασία των κατοίκων του. Πολλά ηλεκτρονικά μέσα έδειξαν ενδιαφέρον να προβάλλουν την παρέλαση μιας και το ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ του ΚΑΚΟΥΡΙΟΥ είναι το μοναδικό σατιρικό Καρναβάλι του Δήμου μας. Τα άρματα ντυμένα ομοίμορφα, δηλαδή οι πλατφόρμες και τα τρακτέρ, με καλλιγραφα χρωματιστά γράμματα, με τα εύστοχα συνθήματά τους και με προσεγμένη σκηνοθεσία τα έξυπνα σατιρικά σκετς.

Η θεματολογία των αρμάτων ήταν από τον κοινωνικό και πολιτικό χώρο. Θέματα που είχαν τραβήξει την προσοχή των πολιτών. Πολύς κόσμος ήρθε να το παρακολουθήσει και πραγματικά ενθουσιάστηκε με το θέαμα. Η αρκαδική τηλεόραση και άλλα ΜΜΕ έκαναν λήψη εικόνων και βίντεο και αφιέρωσαν αρκετό χρόνο και χώρο στα ενημερωτικά τους δελτία προβάλλοντάς τα. Σε αυτό το σημείο επισημαίνουμε κάτι πολύ σημαντικό. Το Καρναβάλι για να διοργανωθεί και πραγματοποιηθεί απαιτείται η ενεργός και υπεύθυνη συμμετοχή πολλών ατόμων. **Είναι υπόθεση όλου του χωριού. Και χωρίς την ενεργή συμμετοχή πολλών ατόμων Καρναβάλι στο Κακούρι ΔΕΝ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ.** Ο Σύλλογος ως συντονιστής του όλου εγχειρήματος και εκφράζοντας όλα τα μέλη του λέει ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους όσους συμμετείχαν, προσπάθησαν, στήριξαν με οποιοδήποτε τρόπο την επιτυχία της όλης εκδήλωσης του Καρναβαλιού. Ειδικότερα φέτος θα αναφέρουμε μόνο τα ονόματα του **Αλέκου Αναστασιάδη, Γιάννη Σταθούλη και Γιώργου Γκόνου** που η συνεισφορά τους φέτος ήταν κυριολεκτικά καθοριστική.

Δώδεκα γκρουπ – άρματα παρέλασαν με διάφορα θέματα: Την παρουσίαση της παρέλασης των αρμάτων του

Συνέχεια στην 3η σελ.

Ο Ξενώνας του χωριού μας

Ο Ξενώνας λειτουργεί και περιμένει να φιλοξενησει τους Κακουραίους και τους φίλους τους
Υπεύθυνη η κ. Δήμητρα Ρόκκα τηλ.: 27960-61145

Η συνδρομή της εφημερίδας

- α. Στο χωριό στην κ. Δήμητρα Ρόκκα.
- β. Στην Τρίπολη στο κατάστημα των Α/φών Χρόνη, 28ης Οκτωβρίου 50.
- γ. Με επιταγές εσωτερικού: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής, Γλάδστωνος 10 Αθήνα, Τ.Κ. 10677
- δ. Μπορείτε να καταθέσετε στην Εθνική Τράπεζα: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής Αρ. Λογ/μού 65648001090
- ε. ΠΡΟΣΟΧΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥΣ ΜΑΣ
Παρακαλούμε τους ξενιτεμένους Κακουραίους να μην στέλνουν τσεκ στο Σύλλογο γιατί οι τράπεζες δεν τα δέχονται.

Μπορείτε όμως να καταθέσετε τη συνδρομή σας στο λογαριασμό του Συλλόγου. Το όνομα του Συλλόγου είναι: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής με IBAN:

GR 510110 6560 0000 6564 8001090 ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
SWIFT / BIC: ETHNGRAA
NATIONAL BANK (Εθνική Τράπεζα)

ΔΙΚΑΙΟΥΧΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΥ: ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Μην στέλνετε επιταγές ή επιστολές στο όνομα της εφημερίδας «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Τα βιβλία των Συλλόγων

Από πού κρατάει
η σκούφια μας

Αναζητώντας τις ρίζες
των Αρτεμισιωτών (Κακουραίων) Αρκαδίας

Et in
Kakouri Ego
(Από το Κακούρι και Εγώ)

ΜΙΚΡΟΤΙΚΟ & ΕΣΩΡΑΪΣΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΕΣΩΡΑΪΣΤΙΚΟ & ΕΠΙΜΟΡΦΩΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΩΤΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αυτά τα δύο βιβλία, που το ένα συμπληρώνει το άλλο, δεν πρέπει να λείπουν από κανένα Κακουραϊκό σπίτι.

Τα βιβλία διατίθενται στο χωριό μας από την κ. Δήμητρα Ρόκκα, στην Τρίπολη από το κατάστημα των αδελφών Χρόνη (28ης Οκτωβρίου 50) και στην Αθήνα από όλα τα μέλη του Δ.Σ.
Η τιμή τους είναι 30€ και 20€ αντίστοιχα

Κακουραίοι, Αγκαλιάστε στοργικά την εφημερίδα των Αρτεμισιωτών, «ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ».

Αυτή μας αδελφώνει, μας ταξιδεύει στ' όμορφο χωριό μας και κάνει τη φωνή μας ν' ακούγεται μακρύτερα και περισσότερο.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γεννήσεις

► Ο Γιώργος Ιωάν. Σπυρόπουλος και η γυναίκα του Μόνικα απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, **αγόρι** στις 26-10-2018.

► Ο Τάκης Μαθιός και η Καίτη Πισπιλιού το γένος Ιωάννας Θεοδ. Κωτισοπούλου απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, **κοριτσάκι** στις 9-1-2019.

► Ο Κώστας Σταθούλης και η σύζυγός του Αγγελική Δελή, απέκτησαν το πρώτο τους παιδί, **αγόρι** στις 14-1-2019.

Ευχόμαστε στους ευτυχείς γονείς, γιαγιάδες και παππούδες να τους ζήσουν τα νεογέννητα και να τα καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

Νέος Ορκωτός Λογιστής

— Στις 18 Ιανουαρίου 2019, ημέρα Παρασκευή, στο ξενοδοχείο CARAVEL παρουσία συγγενών, φίλων και πλήθους κόσμου έλαβε χώρα η ορκωμοσία και απονομή των πτυχίων στους νέους Ορκωτούς Λογιστές από το Σ.Ο.Λ. (Σώμα Ορκωτών Λογιστών). Ανάμεσα σε αυτούς ήταν κι ο **Μπάμπης Κωνσταντόπουλος, γιος του Παύλου και της Δήμητρας το γένος Β. Σταματόπουλου.**

Μπάμπη συγχαρητήρια και σου ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Οι θείοι σου

Διονύσης και Άννα Σταματοπούλου

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Σταματόπουλος Ανδρέας του Ιωάν.	50€
Γκόνος Ιωάννης του Φωτ.	50€
Ρόκκα-Γεωργιοπούλου Ιωάννα	30€
Σπυροπούλου Έφη	50€
Σταματόπουλος Ιωάννης του Δημ.	40€
Κυπραίος Δήμος (Τσιρίκος)	200\$ U.S.A.
Καζάκος Μιχάλης	20€
Ψαρράς Ιωάννης του Δημ. (Τούτουνας)	50€
Συμπόνη-Μποζιώτη Ευδοκία	20€
Δάμη-Ζαρόκωστα Ελένη	50€
Σταματοπούλου Ελένη του Δημ.	20€
Τασιοπούλου-Παπαϊωάννου Λίτσα	20€
Σχιζιάς Σωτήρης	20€
Σταματόπουλος Βαγγέλης	50€
Ψαρράς Παναγιώτης του Διον.	100€
Ψαρράς Χρήστος του Δημ.	30€
Ψαρράς Σωτήρης του Δημ.	30€
Μπασιώτη Θεοδώρα του Ανδρ.	20€
Τασιοπούλου Δημήτρης του Θεοφ.	20€
Δάμη-Νίκα Ντίνα	30€
Νάτση-Τριανταφύλλου Σταυρούλα U.S.A.	60€
Σπυροπούλου-Δουρουντάκη Χρυσολένη	50€
Παναγοπούλου Πελαγία	20€
Χρόνη-Κουτσουλέλου Μαρίνα	50€

Επισκεφθείτε τον διαδικτυακό τόπο της εφημερίδας μας και στο facebook στη διεύθυνση:
<https://el-gr.facebook.com/tokakouri>

ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ

Τριμηνιαίο δελτίο
Ιδιοκτησία: Σύλλογος Αρτεμισιωτών Αττικής
Γλάδστωνος 10 Αθήνα Τ.Κ. 10677
Τηλ.: 210 8082042

Εκδότης - Δ/ντής:
Κακαρικού Γιώργη Τηλ.: 210 5747298
Ετήσιες Συνδρομές: 20€
Εξωτερικού: 40€

Συντακτική Επιτροπή:
Παπαθεοδώρου - Καραγιάννη Γιώργη
Ελένη Δάμη - Ζαρόκωστα
Σταματόπουλος Γιάννης Δημ.
Ρόκκας Γιώργος Ηλ.
Μπρότση - Αλωνιστιώτη Ειρήνη
Κακαρικού Γιώργη

Ηλεκτρονική Σελιδοποίηση - Εκτύπωση:
Εκδόσεις-Γραφικές Τέχνες
Καρπούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε.
Θεοδοσίου 23 Ίλιον • Τ.Κ.: 13121
Τηλ-Fax: 210 2619003 - 210 2619696
e-mail: karpouzi@otenet.gr

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΕΝΟΣ ΣΥΓΧΩΡΙΑΝΟΥ ΜΑΣ

Τον Ιανουάριο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως ο διορισμός του συμπατριώτη μας **ΓΙΑΝΝΗ Φ. ΓΚΟΝΟΥ** στη βαθμίδα του **ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗ ΚΑΘΗΓΗΤΗ** στο **ΕΘΝΙΚΟ ΜΕΤΣΟΒΕΙΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ** της Αθήνας, με αντικείμενο «**ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΙΣΧΥΡΩΝ ΡΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΥΨΗΛΩΝ ΤΑΣΕΩΝ**». Μια επιτυχία πολύ μεγάλη και αν αναλογιστούμε ότι η εκλογή του έγινε ομόφωνα και σε ένα γνωστικό αντικείμενο διευρυμένο με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον από υποψηφίους με υψηλά προσόντα. Μια επιτυχία που ήρθε από την μεγάλη, συνεχή και με ηθικούς κανόνες προσπάθεια του **Γιάννη** σε ένα πολύ ανταγωνιστικό περιβάλλον στο πρώτο Πανεπιστημιακό Ίδρυμα της Ελλάδας. Μια αναγνώριση της αξίας του ως Πανεπιστημιακού Καθηγητή και στην Ελλάδα αφού ήδη είχε αναγνωριστεί σε ξένα Πανεπιστήμια όπου και είναι περιζήτητος σε αντίστοιχα Συνέδρια και δράσεις.

Γιάννη εμείς που σε ξέρουμε πολύ καλά και που παρακολουθούμε την πορεία σου, είμαστε σίγουροι ότι θα είχες αυτή και ακόμα μεγαλύτερες επιτυχίες. Είμαστε πραγματικά πολύ υπερήφανοι για σένα, όπως και όλο το χωριό. Η υπερηφάνεια μας είναι ακόμη μεγαλύτερη γιατί παρότι έχεις φτάσει τόσο ψηλά, γνωστικά και κοινωνικά, σε νοιώθουμε κοντά μας, σε νοιώθουμε έναν από εμάς και αυτό το κάνεις εσύ με τη στάση σου. **Γιάννη θερμά συγχαρητήρια και είμαστε βέβαιοι ότι ακόμη μεγαλύτερες επιτυχίες σε περιμένουν. ΟΙ ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ**

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;

Τόσο πολύ έχουν αλλάξει τα πράγματα;

Για την Εκκλησία πρόκειται. Εντυπωσιάζει το καινούργιο σύστημα, να λειτουργεί ο παπάς με τον ψάλη, χωρίς πιστούς. Αυτό συνέβη την τελευταία Κυριακή της Αποκριάς, της Τυρινής.

Μπαίνοντας στην Εκκλησία απογοητεύτηκα. Η Εκκλησία ΑΔΕΙΑ! Η εικόνα θλιβερή! Αστραφτερή η Εκκλησία, όπως πάντα, άδικα περίμενε τους χωριανούς.

Ο ιερέας μας κ. **Κουτρομπής** και άριστος λειτουργός, όπως γνωρίζουμε, δεν παρέλειψε τίποτα. Ετέλεσε τη λειτουργία, εξήγησε το Ευαγγέλιο και μας μίλησε για την Νηστεία. Δυστυχώς, όμως, τα έλεγε σχεδόν σε άδεια στασιάδα, αφού οι εκκλησιαζόμενοι δεν ήμασταν ούτε δεκαπέντε άτομα.

Νιώθω θλίψη γιατί κάποτε γέμιζε από κόσμο. Θυμάμαι, εκτός από τις μανάδες μας, ήταν και οι δάσκαλοι που μας πήγαιναν στην Εκκλησία και όχι μόνο στο Δημοτικό αλλά και στο Γυμνάσιο. Τώρα δεν συμβαίνει αυτό. Όλα έχουν χαλαρώσει. Ο πρωινός ύπνος είναι πιο γλυκός. Και να φανταστείτε ότι το χωριό ήταν γεμάτο από ξένους επισκέπτες για το καρναβάλι.

Υπάρχει και ένα άλλο θέμα, πολύ σημαντικό. Η Εκκλησία έχει έξοδα αλλά δεν έχει έσοδα. Το παγκά, που είναι και ο μοναδικός της εργοδότης, έγινε πολύ φτωχό αλλά τα έξοδά της είναι τα ίδια και ο παπάς μας νομίζω ότι έρχεται σε πολύ δύσκολη θέση, προσπαθώντας να τα καταφέρει.

Ένα θέμα που πρέπει να το δούμε όλοι μαζί.

Ελένη Β. Δάμη-Ζαρόκωστα

Απαντάμε στους ξενιτεμένους μας

Πρόσφατα στείλαμε στην Αμερική, το Λεύκωμα των Φωτογραφιών των Συλλόγων του χωριού, στην ξεχωριστή Κακουραϊσσία και γειτόνισσα (Κηφισιά γαρ) **Σταυρούλα Τριαντάφυλλου-Νάτση.**

Στην σύντομη επιστολή που μας έστειλε μας γράφει την συγκίνηση που πήρε ξεφυλλίζοντας το Λεύκωμα.

Χαρακτηριστικά μας γράφει «**διαβάζοντας το Λεύκωμα είναι δέκα χρόνια νεώτερη**».

Σταυρούλα σ' ευχαριστούμε για τα καλά σου λόγια να 'σαι καλά εσύ και η οικογένειά σου.

**Με Κακουραϊκούς χαιρετισμούς
Ι. Δ. Σταματόπουλος**

Υ.Γ.: Ανάλογα αισθήματα για το Λεύκωμα είχε εκφράσει και ο αγαπητός φίλος και εκλεκτός Κακουραϊός **Δήμος Κυπραίος/Τσιρίκος** σε τηλεφωνική επαφή που είχαμε.

Δήμο νά 'σαστε όλοι καλά.

Επί του πιεστηρίου

Όταν η εφημερίδα μας ήταν στο τυπογραφείο, πληροφορηθήκαμε τον θάνατο: του **Γιάννη Δημ. Ψαρρά** (Τούτουνα) και της **Γεωργίας Χρ. Ρόκκα** (περισσότερα στο επόμενο φύλλο).

ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ της 25ης ΜΑΡΤΙΟΥ του 1821

Με την πρόποσα λαμπρότητα εορτάστηκε και φέτος η εθνική επέτειος στο χωριό μας.

Αρκετός κόσμος παρακολούθησε τη Θεία Λειτουργία, χοροστατούντος του ιερέα μας π. **Νικολάου Κουτρομπή.** Είναι ευτύχημα που μικρά παιδιά του χωριού μας ντύθηκαν με τις παραδοσιακές στολές (τα κορίτσια της **Έλσας Κατσίνη**, της **Γιώτας** και της **Μαρίας Σιολέ**) που έδωσαν ένα διαφορετικό τόνο στη γιορτή. Παρευρέθηκαν ο πρόεδρος **Κώστας Νάγος** και οι Πρόεδροι

των Πολιτιστικών Συλλόγων του χωριού, **Ελένη Κέζα** και **Ανδρέας Σταματόπουλος.** Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο **Διονύσιος Β. Σταματόπουλος.**

Μετά την καθιερωμένη Δοξολογία ακολούθησε τρισάγιο στο μνημείο των πεσόντων. Έγινε κατάθεση στεφάνων και απαγγελία ποιημάτων από τους μικρούς μαθητές.

Υ.Γ.: Ηχητικό της ομιλίας και φωτογραφίες της γιορτής έχουν αναρτηθεί στο Facebook "ΤΟ ΚΑΚΟΥΡΙ".

Πλημμύρισε πάλι ο κάμπος μας

Βασίλης Δούρος

"Γωνιές" από Τετάρτη 6/2 ως 9/2 οι δυσκολίες συνεχίζονται... 1.300 ζωντανά περιμένουν να φύγει το νερό... Και το γάλα για να φτάσει στον μπακάλη ...το πάνε ζαλιά από το βουνό...

Πάσχα στο χωριό

Γράφει: **Γεωργία Π. Κακαρικού, Εκπαιδευτικός**

Έχουμε Άνοιξη. Σε λίγο καλωσορίζουμε τον Απρίλη που φέρνει άλλο ένα **Πάσχα**... Ο αέρας φέρνει μυρωμένες ανσές και τη γαλήνη του Απρίλη, αυτή τη γλυκιά εποχή που θα είναι πάντα μια αστείρευτη πηγή ονείρων και έμπνευσης και θα ξυπνάει όμορφες αναμνήσεις! **Στη ζωή υπάρχουν πολλά «τότε» που λησμονούμε, θυμόμαστε, χαμογελάμε και βουρκώνουμε.** Μια χίμαιρα συναισθημάτων και ένα σεντούκι με αναμνήσεις, ήταν η ζωή μας στο χωριό και η αξία της είναι ανεκτίμητη. Η επαφή με τη φύση εκεί έχει διάρκεια και είναι έντονη. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευτυχία από το να μεγαλώνεις δίπλα σε γιαγιά και παππού. Με τη γιαγιά θα θυμηθείς τι θα πει νηστεία χωρίς λάδι, και τι θα πει ψυχρόςάββατο! Όλοι όσοι ζήσαμε σε χωριό θυμόμαστε το Πάσχα να κρατά δύο εβδομάδες, (όλη τη Μ. Εβδομάδα και την επομένη). Ξενυχτούσαμε, κάθε βράδυ στις ολονυχτίες, κρατώντας τα φαναράκια μας στο χέρι. Ο πένθιμος ήχος της καμπάνας μας συντόφευε όλες τις Άγιες μέρες του μαρτυρίου. Τη Μ. Τετάρτη τρέχαμε όλα τα παιδιά του σχολείου στο υπέλευστο. Το πρωί της Μ. Πέμπτης σύμφωνα με τα πασχαλινά έθιμα φτιάχναμε τα λαμπροκούλουρα, τα τσουρέκια, τα κόκκινα αυγά και τις μεγάλες λαμπριάτικες κουλούρες (ψωμιά). Αυτές τις κουλούρες τις στολίζαμε με τέχνη και τις γαρνίραμε με κεντίδια από ζυμάρι, ένα σταυρό στη μέση και ένα κόκκινο αυγό πάνω στο κέντρο του σταυρού. Τα κόκκινα αυγά, τα κουλούρια και οι κουλούρες είναι τα ιερότερα δώρα που συνηθίζουμε τη Λαμπρή να χαρίζουμε ο ένας στον άλλο. Τέτοια δώρα μαζί με την λαμπάδα του μικρού χαρίζει η νονά στον αναδεξιμό της. Τέτοια δώρα πηγαινίαν και οι συγγενείς. Το βράδυ της Μ. Πέμπτης, στα Δώδεκα Ευαγγέλια, που όλο τα μετρούσαμε και δεν τέλειωναν και τα μικρά μας ποδαράκια έτρεμαν από την κούραση (γιατί στα Ευαγγέλια δεν πρέπει να καθόμαστε). Τη Μ. Παρασκευή το πρωί, τρέχαμε στις αυλές και ζητούσαμε λουλούδια για να στολίσουμε τον επιτάφιο. Το έργο του στολισμού το είχαν αναλάβει οι μεγαλύτερες κοπέλες. Μέχρι και στο νεκροταφείο πηγαίναμε για να κόψουμε κρίνα και βιολέτες. Και το βράδυ, στον γύρο του επιταφίου στις γειτονιές του χωριού με μοναδικό φως τα φαναράκια μας (δεν είχαμε ακόμα ηλεκτρικό), όλα τα παιδιά του σχολείου ψάλλαμε το «η ζωή εν τάφω».

Το Μ. Σάββατο στις αυλές των σπιτιών, παρουσία μας, έσφαζαν τα αρνιά. Η γιαγιά έλεγε «πρώτη Ανάσταση το απόγευμα του Σαββάτου» και έπιανε μια «κοτσίδα αντεράκια» και την τηγανίζει για τα παιδιά. Τη νύχτα στην Ανάσταση καμαρώναμε με τις χρωματιστές μας λαμπάδες και τα καινούργια μας ανοιξιάτικα ρούχα, αλλά πιο πολύ χαιρόμασταν για τα καινούργια και κατάλευκα παπούτσια μας. Οι δρόμοι του γυρισμού γίνονταν ρυάκια φωτός με τα αναμμένα κεριά, γιατί έπρεπε όλοι να φέρουμε την Ανάσταση στο σπίτι. Μπαί-

νοντας με το φως στο σπίτι φέρνουμε την ευτυχία της Ανάστασης. Περνώντας την εξώπορτα δεν ξεχνούσαμε να φτιάξουμε πάνω από το ανώφλι της πόρτας του σπιτιού έναν σταυρό με τη μουτζούρα που βγάζει ο καπνός της αναστάσιμης λαμπάδας. Αυτός ο σταυρός, ως είναι ακαλαίσθητος, έτσι σε τέτοια σπουδαία νύχτα που έγινε και μάλιστα με ένα τέτοιο ιερό φως, θα συνεχίσει όλο το χρόνο σαν πιστός φύλακας του σπιτιού και της εισόδου να προστατεύει την είσοδο. Και όταν ξημέρωνε το Πάσχα, τα μεζεδάκια πήγαιναν και έρχονταν από τα χαράματα. Στη θράκα που ψηφνόνταν το αρνί μοσχομύριζαν τα σουβλάκια για τα παιδιά και για την παρέα. Θυμάμαι τα αφράτα λαμπροκούλουρα της γιαγιάς και το θυμόμας όταν τηρώντας το έθιμο, τσουγκρίζαμε το αυγό μας και μας έσπαγε. Επίσης την επιμονή μας να καθίσουμε στο ξύλινο σκαμνάκι για να γυρίσουμε τη σουβλά. Τότε οι πόρτες ήταν πάντα ανοιχτές και μπαίνονβγαίναν οι φίλοι, οι γειτόνοι και οι περαστικοί, για να πουν το «Χριστός Ανέστη» και να πιουν ένα ποτήρι κρασί για την παρέα. Και όταν ήταν έτοιμο το αρνί το μεσημέρι καθόμασταν όλοι γύρω – γύρω, χορτάτοι και το κοιτάζαμε. Το απόγευμα της Κυριακής είναι η δεύτερη Ανάσταση. Λέγεται και «α γ ά π η», γιατί δίνει την ευκαιρία συμπλιώσης. Η Εκκλησία διαβάει τον εσπερινό της αγάπης. Είναι κάτι που μας συγκινεί πολύ. Θυμάμαι, όλα τα παιδιά του χωριού μικρά και μεγάλα (κυρίως όμως τα μικρά που δεν είχαν ζητηθεί τη νύχτα στην πρώτη Ανάσταση και τα μωρά της αγκαλιάς) παίρναμε τις λαμπάδες μας, με τις χρωματιστές κορδέλες και πηγαίναμε στην εκκλησία. Την άλλη μέρα όλοι μαζί βγαίναμε στο ξεκλήσι του Αϊ Γιώργη, του ελευθερωτή και υπερασπιστή των πτωχών και των αιχμαλώτων. Του άγιου καρβαλάρη που τρέχει για να μας απαλλάξει από κάθε δράκοντα, που τον τραγούδησαν σαν ιππότη, σαν παλικάρι που παρουσιάζεται στο πράσινο και στα λουλούδια και ξαναδίνει τη χαρά και το νερό στις πολιτείες που τα στερήθηκαν. Οι άνθρωποι τον λατρεύουν στην ελεύθερη φύση, σε ξεκλήσια, με όλους τους ανοιξιάτικους συμβολισμούς που του αρμόζουν. Ο θρύλος για τη σωτηρία της βασιλοπούλας από το θεριό τον έκανε ρομαντικό και αγαπητό.

Κοιτάζοντας τις πασχαλινές φωτογραφίες από προηγούμενες χρονιές, έρχονται στο νου μου στιγμές χαρούμενες, αστειές, θλιβερές, χαρμόσυνες και γιορτινές. Από τότε μέχρι σήμερα ήρθαν και καινούργιοι άνθρωποι στη ζωή μας και άλλαξε και θα αλλάξει η σύνθεση της παρέας του Πάσχα πολλές φορές. Κάθε Πάσχα που περνάει νιώθω και μια μικρή θλίψη, γιατί ξέρω ότι από δω και πέρα η σύνθεση θα συνεχίσει να αλλάζει με μεγαλύτερες ταχύτητες. Οι παππούδες λιγότεψαν, τα παιδιά μεγάλωσαν, έκαναν δικές τους οικογένειες και η σκυτάλη αλλάζει διαρκώς χέρια γιατί έτσι είναι η ζωή, προχωράει μπροστά και διασπείρει σαν τα λουλούδια που μέσα σε ένα βράδυ γεμίζουν τις αυλές μας, χρώματα και αρώματα!

ΑΠΟΚΡΙΕΣ - ΚΑΡΝΑΒΑΛΙ 2019 στο ΚΑΚΟΥΡΙ

Συνέχεια από την 1η σελ.

Καρναβαλιού την έκανε όπως κάθε χρόνο η αεικίνητη και με αστείρευτο κέφι και ευρηματικότητα **Ελένη Κέζα**.

- **Ο ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ.** Στην αρχή του Καρναβαλιού, μπροστά από την βιβλιοθήκη, σε μια πλατφόρμα ειδικά διαμορφωμένη σε δωμάτιο, έγιναν τα δράματα που προηγούνται στο γάμο. Ξύρισμα του γαμπρού, πόδεμα της νύφης.

- Την παρέλαση άνοιξε ο **Καρνάβαλος**.
- Ακολούθησε το καθιερωμένο ταπεινό γαϊδουράκι που μετέφερε το κοινωνικό μέρισμα από το επιπλέον πλεόνασμα σε μορφή καραμελών.

- **ΛΙΜΕΝΑΡΧΕΙΟ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ.** Ένα άρμα εμπνευσμένο και σατιρίζοντας τη λίμνη στον κάμπο του χωριού και την ενεργοποίηση των ξερο - πηγών του.

- **Οι ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΒΛΑΧΟΙ**, προβάλλοντας την εικόνα των ΒΛΑΧΩΝ με σατιρικό τρόπο.

- Ένα άρμα με τίτλο οι **ΓΡΙΕΣ ΨΗΦΙΖΟΥΝ ΣΤΙΣ ΠΟΛΛΑΠΛΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ**, σατιρίζοντας το μπέρδεμα των ψηφοδελητών από τους ηλικιωμένους στις επερχόμενες εκλογές.

- **Ο ΠΟΛΑΚΗΣ.** Σατιρίζοντας την προσωπικότητα του υπουργού Υγείας Πολάκη, που έχει τραβήξει με έντονο τρόπο τα φώτα της δημοσιότητας.

- **ΜΕ ΚΑΝΝΑΒΗ και ΑΛΕΞΗ και ο ΚΟΥΤΣΟΣ θα τρέξει.** Σατιρίζοντας την χρήση κάνναβης ως αναπνευστικό και θεραπευτικό μέσο.

- **ΥΙΟΘΕΣΙΑ παιδιού από ένα ΓΚΕΪ ΖΕΥΓΑΡΙ.** Ένα Γκέϊ ζευγάρι φτάνει με το παιδί και τους Γκέϊ φίλους τους στο Δημαρχείο για την πράξη της υιοθεσίας.

- **ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ σε ΣΥΝΑΛΛΑΓΗ με τον ΤΣΙΠΡΑ.** Σατιρίζοντας το νομοσχέδιο για την εκκλησία και την στάση της Ιεραρχίας απέναντι σε αυτό.

- **Ο ΤΣΙΤΣΙΠΑΣ Σε ΔΡΑΣΗ.** Σε μια μεγάλη πλατφόρμα διαμορφωμένη σε γήπεδο τένις, δόθηκε μια μοναδική παράσταση σάτιρας.

- **ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ ΕΝΟΣ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΥ ΨΗΦΟΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΤΡΙΠΟΛΗΣ.** Προβάλλοντας με σατιρικό τρόπο τις σκέψεις ενός ψηφοφόρου για τους βασικούς υποψηφίους Δημάρχους Τρίπολης.

- **Ο ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΓΑΜΟΣ.** Το Καρναβάλι μας είναι ταυτισμένο με τον παραδοσιακό γάμο. Παρέλαση του ζευγαριού με το ασκέρι τους και χορό στην πλατεία. Όλα αυτά βέβαια με μια δόση σάτιρας.

Παρευρέθησαν πολλοί επίσημοι οι οποίοι ενθουσιάστηκαν με το όλο θέαμα, όπως ο Δήμαρχος Τρίπολης και συγχωριανός μας **Δημήτρης Παυλής**, οι αρχηγοί των άλλων Δημοτικών παρατάξεων, **Κώστας Τζιούμης** και **Γιάννης Σμυρνιώτης**. Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ **Γεώργιος Παπαηλιού** και πολλοί Δημοτικοί Σύμβουλοι και πάρεδροι άλλων δημοτικών διαμερισμάτων.

Μετά την παρέλαση ακολούθησε γλέντι στην πλατεία του χωριού. Κατόπιν όλοι οι Καρναβαλιστές πήγαν στην αίθουσα του Συλλόγου όπου ο Σύλλογος είχε οργανώσει χορό-πάρτυ με δωρεάν φαγητό και ποτό. Το γλέντι συνεχίστηκε για πολλές ώρες ακόμα.

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΗ: Παρατηρώντας την πορεία του Καρναβαλιού από την αναβίωσή του το 2011 έως και σήμερα, παρατηρούμε ότι η πορεία του είναι συνεχώς φθίνουσα. Η συμμετοχή μειούμενη και με πολύ μεγάλη προσπάθεια από μια μικρή ομάδα διατηρείται σε ένα αξιοπρεπές επίπεδο. Είναι όμως **ΚΟΙΝΗ ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΗ** ότι φέτος φτάσαμε το απαραίτητο κατώτατο κρίσιμο μέγεθος για να διοργανωθεί ένα Καρναβάλι. Πρέπει όλοι να αντιληφθούμε ότι το Καρναβάλι αφορά το χωριό και αν το χωριό εμπράκτως δεν στηρίζει τη διοργάνωσή του, συμμετέχοντας, τότε είναι αυτονόητο ότι δεν μπορεί να διοργανωθεί. Είναι πραγματικά απογοητευτικό νέοι συγχωριανοί μας να είναι απλοί θεατές. Αν τη νέα χρονιά δεν αλλάξει αυτή η αρνητική δυναμική όσο αφορά την συμμετοχή, **το φετινό Καρναβάλι θα είναι το τελευταίο.** Όσοι νοιώθουμε ευθύνη για αυτή την εξέλιξη ας την αναλάβουμε εμπράκτως. Γιατί σε Καρναβάλι που αντί να διαφημίζει το χωριό μας με το μέγεθός του και το επίπεδό του, το δυσφημεί, ο Σύλλογος δεν πρόκειται να τεθεί επικεφαλής.

ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΚΑΙ ΕΞΩΡΑΪΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ

Κοπή Πρωτοχρονιάτικης Πίτας του Συλλόγου

Συνέχεια από την 1η σελ.

παρουσία τους και τη συμμετοχή τους, έδωσε τις ευχές του για τη νέα χρονιά. Στη συνέχεια αναφέρθηκε και στις επιτυχημένες καλοκαιρινές πολιτιστικές εκδηλώσεις που έγιναν στα πλαίσια του ανταμώματος με τους ξενιτεμένους στο χωριό και ιδιαίτερα στη μουσική βραδιά που πραγματοποιήθηκε στον ξενώνα. Μετά μαζί με τα μέλη του Δ.Σ. έκοψε την πίτα και αφού μοιράστηκαν τα κομμάτια προσφέρθηκε ποικιλία εδεσμάτων που συνοδεύτηκαν με Κακουραϊκό κρασί και αναψυκτικά.

Κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης έγινε λαχειοφόρος αγορά με δώρα προσφοράς του Συλλόγου μιας τηλεόρασης, δύο ηλεκτρικών μικροσυσκευών και μιας διανυκτέρευσης στον ξενώνα του χωριού για τον τυχερό της βασιλόπιτας, καθώς και η καθιερωμένη προσφορά

ενός γεύματος στην ταβέρνα του χωριού ιδιοκτησίας Κου **Γιάννη Μανέλη**, τον οποίο ευχαριστούμε.

Το κρασί, ήταν όπως πάντα, προσφορά του οινοποιείου της **οικογένειας Σπυρόπουλου** τους οποίους ευχαριστούμε και πάλι.

Επίσης ένα θερμό ευχαριστώ στον συγχωριανό μας **Βασίλη Παυλή** για τις βασιλόπιτες και τη μουσική κάλυψη της εκδήλωσης.

Τέλος ιδιαίτερως ευχαριστούμε όλους όσοι συμμετείχαν στην εκδήλωση συμβάλλοντας έτσι στην οικονομική ενίσχυση του Συλλόγου και την ενθάρρυνση του Δ.Σ. για τη συνέχισή του έργου του.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε του χρόνου να ξαναθρεθούμε πάλι όλοι μαζί και ακόμη περισσότερο!

ΕΙΡΗΝΗ ΜΠΡΟΣΤΗ - ΑΛΩΝΙΣΤΙΩΤΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Φωτεινές επιγραφές, Διαφημιστικές κατασκευές
Μεταλλικά γράμματα - Νέον - LED - Εκτυπώσεις

Φλέμινγκ 118 Μοσχάτο

Τηλ.: 210 9416314 Κιν.: 6972 858307

e-mail:andrestamat@yahoo.gr

Α/ΦΟΙ ΧΡΟΝΗ

Ανταλλακτικά-Service
Οικιακών Συσκευών

28ης Οκτωβρίου 50 Τρίπολη

Τηλ.: 2710-239451

Ένα παλιό αλλά πάντα επίκαιρο χρονογράφημα

Γράφει ο Γιάννης Δ. Σταματοπούλος

Πολλές φορές στο παρελθόν έχω αναφερθεί στον αείμνηστο **Χρήστο Δ. Δάμη** που υπήρξε ο πρώτος που είχε την ιδέα για μια εφημερίδα που θα κάλυπτε τα νέα όχι μόνο του χωριού μας, αλλά ολόκληρης της Μαντινείας.

Αυτή την ιδέα την πραγματοποίησε εδώ και 50 χρόνια (1958) εκδίδοντας την εφημερίδα «**Η Φωνή της Μαντινείας**» με δικά του έξοδα. Μετά από την έκδοση δέκα (10) περίπου φύλλων η εφημερίδα έκλεισε για οικονομικούς λόγους. Ήταν ένα εγχείρημα πολύ μπροστά από την εποχή του.

Σε αυτά τα φύλλα ο αείμνηστος **Χρήστος Δάμης** άφησε το δικό του αποτύπωμα, με το χρονογράφημα, που έγραφε σε κάθε φύλλο με την υπογραφή «**Μαντινέος**».

Είχε ένα δικό του, μοναδικό τρόπο να παρουσιάζει τα γεγονότα αλλά και τη ζωή στο χωριό μας, που τόσο αγάπησε.

Θεώρησα σκόπιμο να παρουσιάσω το πρώτο του χρονογράφημα, που δίνει με γλαφυρό τρόπο τη ζωή του χωριού κατά τη δεκαετία του '50.

Έτσι οι παλιότεροι θα θυμηθούν και οι νεώτεροι θα μάθουν για τη ζωή στο χωριό μας.

Απολαύστε το αξίζει:

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑ ΣΚΙΤΣΑ ΑΠ' ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΡΟΥΓΑΣ

Έφυγε μικρός-μικρός σχεδόν αμούστακος απ' το μικρό χωριουδάκι του. Πέταξε την ποικαμία, το μπενοβράκι και ντύθηκε Φράγκικα. Με σφιγμένη καρδιά και δάκρυα στα μάτια φίλησε το χέρι της κυρούλας κι αποχαιρέτησε βιαστικά-βιαστικά τους δικούς του.

Με πίστι και θέληση στον εαυτόν του για ένα καλλίτερο μέλλον με μόνα προσόντα λίγα κολυβογράμματα και την ευχή των γονιών του, ξεκίνησε για τον άχαρο της ξενιτιάς τόπο.

Όσο και αλάργεβε από το χωριό, το χωριό που πρωταντίκρυσε τις ακτίδες του ήλιου, που έκανε τα πρώτα βήματα στη ζωή, τα γνωστά του μέρη που έπαιζε γουρνίτσα και αμπάριζα, ένα ανεξήγητο βάρος πλάκωνε τα στήθη του.

Έφθασε κάποτε στην πρωτεύουσα και έμεινε μ' ανοιχτό το στόμα, το άσημο και άβγαλο παιδί της επαρχίας, ζούσε σ' ένα κόσμο αλλοιώτικο παραμυθένιο.

Σιγά-σιγά άρχισε να συνηθίζει στο καινούργιο περιβάλλον, ένας δικός του τον σύστησε κι έπιασε δουλειά. Την ημέρα δουλειά, το βράδυ σχολείο...

Ζούσε μέσα σ' έναν παράδεισο μα τα πάντα ήταν απηγορευμένα σ' αυτόν.

Δεν γνώρισε το κέφι, την ξεγνοιασιά, δεν χάρηκε καμιά απόλαυση στη ζωή του, τα θυσίασε όλα για να δημιουργηθεί, είχε πέσει που λέμε με τα μούτρα στη δουλειά και το διάβασμα.

Κάπου-κάπου έπαιρνε και κανένα γράμμα απ' το χωριό. Ω! με πόση λαχτάρα ρουφούσε άπληστα τα νέα. Η τύχη τάφερε βολικά μίλησε μαζί του που λέμε, έγινε μεγάλος και τρανός, δακτυλοδεικτούμενος, χάρηκε ότι είχε στερηθεί, γνώρισε ανώτερο κύκλο, ανθρώπων της σειράς που μπήκε.

Μα η ζωή είναι μικρή, τόσο λίγη...

κάτι ξύπνησε μέσα του, νοστάλγησε την πατρίδα διαβάζοντας την τοπική εφημερίδα έμαθε τις ανάγκες του χωριού του και νάτος, γραμμένος και αυτός στον κατάλογο των δωρητών πρώτος... Και όμως πόσοι ξενιτεμένοι δεν νοσταλγούν το χωριό τους! Άλλος θέλει ν' ανέβη στη ράχη του Κακώση, να πετάξει αποκατίσιες λιθάρια στην κατηφορία, άλλος να δροσίση τα χείλη του στην γνώριμη βρουσουλά, άλλος ν' ακούση νταουλόβεργα, άλλος να προσκυνήσει τον χορταρισμένο τάφο των προγόνων του, να χαριεντισθή με γνωστούς τύπους του χωριού που σκορπούν κέφι παντού.

Μα θα είμεθα άδικοι αν ξεχνούσαμε και τον αδιάφορο και μεγαλομανή, που βλέπει τους άλλους σαν κουνούπια, ντρέπεται να πη από που ξεκίνησε, αδιαφορεί για τα πάντα, κρυμμένος στο καβούκι του και στον εαυτούλη του.

Και αν καμιά φορά κατεβή στο χωριό του ή θα φθάση μέχρι το γεφύρι χωρίς να κατεβή από το ταξί του, ατενίζοντας περιφρονητικά το χωριό του χωρίς να καταδεχθή να πατήση το πόδι του το άγιο χώμα ή και σαν κατέβει ακόμη έστω και λίγα χρόνια να λείπη, θα ρωτήση les και ξέχασε! Τι άνη είναι αυτά; δειχνοντας μια ανθισμένη αφάνα ή σφάκα και του φαίνεται παράξενο πως μεγάλωσαν τόσο οι πουρνάρες...

Άλλος πάλι θυμήθηκε το χωριό του στις μαύρες μέρες της Κατοχής, την πείνα... Άλλος ζει μακριά στη χώρα

του δολλαρίου πέρασε το καστριγκάρι, έγινε μπρούκλιν και έχει πέσει με τα μούτρα στη δουλειά, δουλειά και τάληρα. Που και που ρίχνει κανένα ψίχουλο στους δικούς του, αρχίζει να γίνεται φιλάργυρος τα κόβει κι αυτά. Και το γράμμα ακόμη...

Νοστάλγησε την πατρίδα στα 70 χρόνια του, παίρνει το πλοίο της γραμμής και νάτος στον Πειραιά... Αγκαλιές, φιλία, βαλίτσες, μπαρούλα, φορτωμένος στυλό, άσπρα μαλλιά και δολλάρια, προχωρεί με το πόουρο στο στόμα... και με το κάρω φθάνει στο χωριό... Πάσχα χορός στ' αλώνι, τα κορίτσια χορεύουν... Ξύπνησε θέλει να δημιουργήσει οικογένεια και μάλιστα με αρνάκι του γάλακτος και το πετυχαίνει. Τα ντόλλαρς βλέπεις...

Καλλίτερα, έλεγε σοφός καθηγητής να φάω ένα αρνάκι του γάλακτος με την παρέα μου, παρά μια γίδα γκιόσα μόνος μου.

Άλλος φρεντ φθάνει στο χωριό όχι γιατί το θέλει ο ίδιος μα γιατί του συνέστησαν οι δικοί του να πάη. Ούτε μια καραμέλα στα μικρά ανεψάκια του, ούτε ένα δολλάριο για το δισκο που λέμε... Αχ, αυτές οι κακιές γλώσσες...

Μα το νόμισμα έχει δυο όψεις, ας γυρίσουμε τώρα την άλλη όψη του. Πώς μπορούμε να ξεχάσουμε τους ανθρώπους εκείνους, που είτε αυθόρμητα, είτε ανταποκρινόμενοι στην έκκληση ανθρώπων που ενδιαφέρονται για το χωριό τους προσέφεραν, προσφέρουν και θα προσφέρουν μελλοντικά είτε από το περισσεύμα τους ή και το υστέρημα τους ακόμη, ν' αποκτήση το χωριό φως, νερό και τόσα άλλα και να βοηθήση μ' εμπάσματα τους δικούς του. Εις ό,τι έχει να παρουσιάση ένα χωριό με υπερηφάνεια παρούς είναι γραμμένο τ' όνομά του...

Όλοι αγαπάμε το χωριό, το θέλουμε όμορφο με φως, νερό, δρόμους. Λιβαίνουμε με τον καθαρό αέρα, τα γάργαρα νερά, τους φιλόξενους κατοίκους.

Μα έχει και το χωριό τις ανάγκες του, του λείπουν πολλά πράγματα ακόμη για να γίνη η ζωή του υποφερτή και να μην έχουν το πικρό παράπονο ότι ζουν κρυφά από το Θεό... και να παίρνουν τα μάτια τους να φεύγουν μακριά μας ό,τι το καλλίτερο ό,τι το νεώτερο, αυτό τούτο το αίμα της Πατρίδας μας οι νέοι, τα παιδιά μας.

Και αν καμιά φορά γυρίσουν στην πατρίδα φορτωμένοι στυλό, καδένες και δολλάρια και άσπρα μαλλιά με το πόουρο στο στόμα με σπασμένα τα ελληνικά και κομμένο τ' όνομά τους (ο Σταυρόπουλος έγινε Στηβ) αν προφθάσουν να πατήσουν το πόδι τους στην πατρίδα (γιατί πολλοί τινάζουν τα κώλα μές' στο καράβι) συνήθως το Πάσχα... θ' ανάψουν την λαμπάδα την Ανάστασι, θα σουβλίσουν τ' αρνί, τσουγκρίζοντας τ' αυγά, θα χορέψουν στ' αλώνι... και ένα δάκρυ χαράς κυλάει σιγά-σιγά στο ζαρωμένο απ' το διάβα του χρόνου πρόσωπό τους.

Εγώ θα μείνω να πεθάνω εδώ στην πατρίδα, στην πατρίδα με τα γνωστά βράχια ανάμεσα σ' ένα κόσμο γνωστό δικό μου, να με σκεπάση λίγο χώμα, χώμα ελληνικό.

«**ολ ράιτ γιές ορ νόου;**»

**Μαντινέος
(Χρήστος Δάμης)**

Έφυγαν για πάντα από κοντά μας

Γεώργιος Β. Σταματόπουλος

«Η Ξενιτιά και ο θάνατος αδελφία ελογιούνται»

Στις 9 Δεκεμβρίου 2018 άφησε την τελευταία του πνοή στο κέντρο αποκατάστασης του Dayton Ohio των ΗΠΑ, σε ηλικία 82 ετών, ο αδελφός μου **Γιώργος**. Έπρεσε κι αυτός θύμα της μεταναστευτικής καταπίεσης που σάρωσε τη δεκαετία του πενήντα την πατρίδα μας και ιδιαίτερα το χωριό μας. Τον Αύγουστο του '55 και σε ηλικία 19 ετών έφυγε για την Αμερική αναζητώντας καλύτερη τύχη, αφού τα πέτρινα εκείνα χρόνια τα μεταπολεμικά και τα μετεμφυλιακά τα μαστίζε η φτώχεια και η ανέχεια.

Εγκαταστάθηκε στο Dayton Ohio, εκεί όπου χρόνια πριν είχαν μεταναστεύσει ο παππούς μας Διονύσης Δάμης και ο αδελφός του Παναγιώτης. Εκεί ο Γιώργος εργάστηκε σκληρά και απέκτησε μια σχετικά καλή περιουσία. Σε ηλικία 28 ετών παντρεύτηκε την Τουέλα, αμερικανικής καταγωγής και απέκτησε μαζί της ένα αγόρι, τον Παναγιώτη. Ο Θεός τον αξίωσε να δει κι ένα εγγόνο, τον Νικόλα.

Εζησε αρμονικά και αγαπημένα με τη σύζυγό του για πενήντα συναπτά έτη. Έμεινε όμως όλα αυτά τα χρόνια, εζήντα τρία τον αριθμό, στην Ξενιτιά και δεν επέστρεψε στην πατρίδα, για τους δικούς του λόγους. Στην τακτική επικοινωνία που είχαμε, συνέχεια με ρωτούσε για το χωριό, τους συγγενείς και ενδιαφερόταν για τα τεκταινόμενα στον τόπο του. Ο καημός των γονιών μας ήταν να έρθει να τον δουν και ας ξανάφευγε. Συνέχεια τους έλεγε «θα έρθω

και θα έρθω» και δεν ήρθε ποτέ.

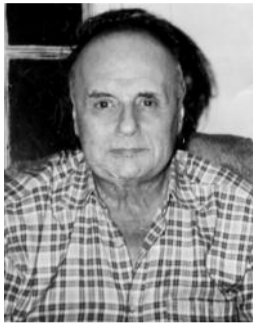
Εγώ και η συγχωρεμένη η αδελφή μου η Αγγελική, το 2007 πήγαμε στην Αμερική και τον είδαμε. Οι στιγμές της συνάντησης ύστερα από πενήντα δύο χρόνια ήταν συγκλονιστικές. Ο πόνος του αποχωρισμού του '55 μονομιάς γιατρεύτηκε και τη θέση του πήραν τα φιλήματα, οι αγκαλιές και τα δάκρυα χαράς. Δυστυχώς, δε συνέβη το ίδιο και με τα υπόλοιπα μέλη της οικογένειας. Οι γονείς μας και οι δύο πέθαναν με αυτόν τον καημό στα χείλη.

Τον τελευταίο καιρό η υγεία του Γιώργου άρχισε να κλονίζεται και να ταλαιπωρείται αρκετά. Το σοβαρό εγκεφαλικό επεισόδιο που υπέστη προ μηνός, του προκάλεσε εκτεταμένες εγκεφαλικές βλάβες κι επιδείνωσε την κατάστασή του. Όλες οι προσπάθειες των γιατρών να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα, απέβησαν άκαρπες. Έτσι στις 9 Δεκεμβρίου 2018 εγκατέλειψε τον μάταιο τούτο κόσμο και πήρε το δρόμο της αιωνιότητας. Εκεί με τους γονείς και την Αγγελική θα έχουν πολλά να πουν. Τον αποχαιρετώ με αυτό το μοιρολόγι και του εύχομαι ο Θεός να τον αναπαύσει:

**Ο Ξένος εις την Ξενιτιά
πρέπει να θάνει μαύρα,
για να ταιριάζει η φορεσιά
με της ψυχής τη λαύρα.**

Αιωνία σου η μνήμη, αδελφέ.

**Ο αδελφός σου
Διονύσης Σταματόπουλος**

Παναγιώτα Κακαρικού του Παναγ. (σύζυγος Χρήστου Σουκαρά)

Πέθανε στις 25 Ιανουαρίου 2019 και ήταν μόνο 56 χρόνων. **Πίτσα** αδελφή μας, δεν σου ταιριάζει η τελευταία σελίδα της εφημερίδας, δεν θα αντέξουμε να την ξεφυλλίσουμε μέχρι εκεί. Γράφουμε με δυσκολία απεριγραπτή, όσο απεριγραπτή μπορεί να είναι η απρόσμενη και πολύ οδυνηρή απουσία σου.

Δε συμπλήρωσες ούτε τα 56 σου χρόνια, άφησες σύζυγο, κόρη, αδελφία, φίλους και μια μάνα και έφυγες...

Καλό σου ταξίδι, Πίτσα μας.

Η οικογένειά σου

Παύλος Κωνσταντόπουλος

Αποχαιρέτησαμε στις 22/12/2018, βαθιά συγκινημένοι όλοι, έναν καλό συγγενή και φίλο, τον **Παύλο**. Γεννήθηκε το 1938 στην Κερπινή της Γορτυνίας και ήταν το πρώτο παιδί της οικογένειας του Χαράλαμπου και της Κατερίνας Κωνσταντοπούλου. Έμαθε

τα πρώτα γράμματα στο Δημοτικό Σχολείο του χωριού του και συνέχισε τις σπουδές του στο 8τάξιο -τότε- Γυμνάσιο της Βυτίνας. Μετά την αποφοίτησή του και κατόπιν εξετάσεων εισήλθε στο Πάντειο Πανεπιστήμιο. Δεν σταδιοδρόμησε όμως ως δημόσιος υπάλληλος, όπως επεδίωκαν όλοι οι νέοι της εποχής του, αλλά δραστηριοποιήθηκε στο χώρο του εμπορίου, όπου τελικά παρέμεινε μέχρι τη συνταξιοδότησή του.

Παντρεύτηκε τη Δήμητρα Σταματοπούλου από το Αρτεμίσιο Αρκαδίας, με την οποία απέκτησαν δύο εξαιρετικά παιδιά, τον Μπάμπη και την Κατερίνα. Τα μεγάλωσαν με ηθικές αρχές και φρόντισαν να τα αποκαταστήσουν επαγγελματικά. Αυτό νομίζω πως το πέτυχαν, αφού ο Μπάμπης σήμερα εργάζεται στο Σ.Ο.Α. (Σώμα Ορκωτών Λογιστών) ως Ορκωτός Λογιστής και η Κατερίνα ως γραμματέας σε μια μεγάλη πολυεθνική εταιρεία. Ευτύχησε να τα χαρεί με εξαιρετικούς συντρόφους και ο Θεός τον αξίωσε να δει κι ένα εγγονάκι, τον Παύλο, που δυστυχώς όμως δεν μπόρεσε να το χορτάσει. Ο Παύλος υπήρξε άριστος οικογενειαρ-

χης, έντιμος άνθρωπος και ηθικός χαρακτήρας, χαρίσματα που σπάνια συναντάμε στους σημερινούς ανθρώπους, γι' αυτό και ήταν αγαπητός απ' όλους. Τούτο αποδεικνύεται από την αθρόα προσέλευση των συγχωριανών του στην εξόδιο ακολουθία που εψάλη στον Ι. Ν. του Αγίου Αθανασίου Πολυδρόσου Αττικής, οι οποίοι στη συνέχεια τον συνόδευσαν στην τελευταία κατοικία στο Κοιμητήριο Χαλανδρίου.

Η μεγαλύτερη αγάπη του Παύλου ήταν το χωριό του, η Κερπινή, που την επισκεπτόταν τακτικά. Του άρεσε να κάθεται έξω στην ευρύχωρη βεράντα του σπιτιού του και κάτω από τον παχύ ισκίο της κληματαριάς, ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες, μαζί με τους φίλους και τους συγγενείς, να απολαμβάνει άλλοτε τον καφέ του και άλλοτε το ουζάκι του αγναντεύοντας συγχρόνως τον Κερπινιώτικο κάμπο.

Η τελευταία μάλιστα επίσκεψη στο χωριό του ήταν πολυήμερη, σαν να προαισθανόταν ότι θα ήταν και η τελευταία. Τον τελευταίο καιρό, λόγω του σοβαρότατου προβλήματος υγείας που αντιμετώπισε, δεν άντεξε κι έτσι στις 22 Δεκεμβρίου 2018, ημέρα Σάββατο, ο Παύλος άφησε την τελευταία του πνοή.

Ευχόμαστε να είναι αιωνία του η μνήμη και καλό Παράδεισο.

Διονύσης Σταματόπουλος

Αγγελική (Κική) Δούρου-Σταθοπούλου

Έφυγε για τη γειτονιά των αγγέλων η **Κική Δούρου** σε ηλικία 91 ετών.

Γεννήθηκε στο Κακούρι και ήταν ένα από τα δώδεκα παιδιά του Κολιού και της Γεωργίτσας. Με τον θάνατο της Κικής έκλεισε ο κύκλος μιας μεγάλης οικογένειας αφού ήταν η τελευταία που είχε απομείνει.

Παντρεύτηκε τον Ευστάθιο Σταθοπούλο τελωνειακό στο επάγγελμα και απέκτησε δύο παιδιά, τον Ανδρέα που είναι γυναικολόγος και τη Σοφία που είναι εκπαιδευτικός. Τα παιδιά της, της χάρισαν τέσσερα εγγόνα.

Εζησε μια ζωή ήσυχη και γεμάτη.

Ήταν υπερήφανη για την οικογενειά της αλλά και για την καταγωγή της.

Δεν έχανε ευκαιρία να αναφέρεται με μεγάλη τρυφερότητα στη μανούλα της -όπως έλεγε- χαρακτηριστικά, αλλά και στον πατέρα της και στα αδέρφια της που κυριολεκτικά λάτρευε.

- Θα τη θυμάμαι να μου αφηγείται ιστορίες από τη ζωή των Δουραίων...

- Θα τη θυμάμαι να μου περιγράφει -ανεπανλήπτα- τον τρόπο που περπατούσα όταν ήμουν κοριτσάκι και τις ατέλειωτες ιστορίες με τ' αδέρφια μου.

- Θα τη θυμάμαι έτσι απλά! Αν υπάρχει δεύτερη ζωή, λέω αν, ίσως συναντηθούμε κάποτε. Φαντάσου να τους βρω όλους εκεί!!

Καλό στερνό ταξίδι θεία Κική.

Η ανιψιά σου Φωτεινή Δούρου

Κώστας Ηλ. Κολιόπουλος

Το πρόβλημα δεν είναι ο θάνατος είναι η αθανασία, γράφει ο Μίλαν Κούντερα. Την αθανασία που πολλοί πασχίζουν ολόκληρη ζωή για να την κατακτήσουν, εσύ, πατέρα, θείε, παππού μας **Κώστα Ηλ. Κολιόπουλε** την κέρδισες με την απλή μα γεμάτη αγάπη ζωή που εζήσες.

Μια ζωή που ξεκίνησες πριν 91 χρόνια στο χωριό μας, στον τόπο που πάντα λαχταρούσες να γυρίσεις, που μας μετέδωσες το πάθος σου για αυτόν με τις ιστορίες από τα νεανικά σου χρόνια, με τις αφηγήσεις για τα δύσκολα χρόνια του πολέμου. Αυτά σε έκαναν μαχητή, άνθρωπο με ατσάλινη θέληση για ζωή και εργατικό.

Έφυγες μικρός από το χωριό μετά τον πόλεμο για τον Πειραιά για να κάνεις τη ζωή σου καλύτερη.

Έφτιαξες με τη γυναίκα σου, με το Μαράκι σου μια όμορφη και μεγάλη οικογένεια, τον Γιώργο, τη Λίτσα, τη Ρούλα και την Κική που σου χάρισαν έξι εγγόνα τη Ντία, τη Μαρία, τη Ζέτα, τον Γιάννη, τον Κωστή και τον Τάσο και αυτά με τη σειρά τους τέσσερα δισέγγονα τον Ιάσονα, τον Λουκά, τη Δώρα και τον Στελίνο.

Η αγάπη και ο σεβασμός στην οικογένεια, η σκληρή δουλειά για τους ανθρώπους που αγαπούσες είναι οι απλές αξίες της ζωής που τις έδωσες σε όλους μας και έφτιαξες άθελά σου ένα μέτρο ζωής για μας και έγινες ένα παράδειγμα προς μίμηση για όλους που σε αγαπάμε και θα σε αγαπάμε για πάντα.

Έφυγες γεμάτος αγάπη γιατί έδωσες πολύ από αυτή.

Έφυγες με χαμόγελο γιατί το έδινες πλούσια σε όλους μας.

Από το μικρότερο δισέγγονο μέχρι το μεγαλύτερο παιδί σου κλάψαμε όχι για την αδικία της ζωής που χάθηκε, μα για τις όμορφες αναμνήσεις που μας χάρισες, για τις στιγμές που ζήσαμε με τον πολυαγαπημένο πατέρα και λατρευτό παππού-Κώστα και που δεν θα ξαναγυρίσουν ποτέ...

**Καλό ταξίδι
Ο εγγονός σου Τάσος Καλαφάτης**

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στην οικογένειά του. Ο αγαπητός Κώστας ήταν ιδρυτικό και ενεργό μέλος του Συλλόγου μας.

Δωρεές στη μνήμη

- **Χρήστου Συμπόνη**, η σύζυγός του προσέφερε το ποσό των 50€ στο Σύλλογό μας.
- **Ο Ανδρέας Γουζουάσης** έδωσε 100€ στο Σύλλογο του χωριού, εις μνήμη της πεθεράς του **Βασιλικής Δημοπούλου**.
- **Ο Γεώργιος Ν. Χελιώτης** έδωσε 40€ στο Σύλλογο του χωριού, εις μνήμη του πατέρα του **Νικολάου**.

Στις οικογένειες των θανόντων συγχωριανών μας το Δ.Σ. του Συλλόγου εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια και τους εύχεται την εξ ύψους παρηγοριά.

Βασιλική Δημοπούλου (1/1/1924 - 18/12/2018)

Η γιαγιά μας σήμερα, 18/12/2018, έκανε το μεγαλύτερο ταξίδι της ζωής της!... και το τελευταίο.

Γιατί από σήμερα θα ζει στα παλάτια του Ουρανού.

Πέρασαν τα χρόνια για τη μητέρα μας. Βάρυνε, αρρώστησε, πονούσε. Αλλά έκανε πάντα υπομονή και πάντα χαμογελούσε και πάντα έλεγε: «*Δόξα τω Θεώ*».

Και ήρθε η ώρα που ο Θεός έστειλε τους Αγγέλους του να πάρουν την ψυχή της. Και την μετέφεραν ψηλά, μπροστά στον θρόνο του Θεού, να τον προσκυνήσει και Εκείνος να ορίσει την αιώνια κατοικία της.

Θα ξεκουραστεί πια η μαμά. Τα πόδια της δεν θα πονούν, δεν θα χρειάζεται να παίρνει φάρμακα. Εκεί ψηλά δεν υπάρχει

πόνος, μόνο ατέλειωτη χαρά. Θα μας λείψεις μαμά. Θα μας λείψει το χαμόγελό σου, τα λίγα αλλά γεμάτα αγάπη λόγια σου.

Αλλά ξέρουμε ότι θα 'σαι πάντα κοντά μας και θα χαίρεσαι να βλέπεις τα εγγόνα σου που τόσο αγαπούσες.

Θα σε συναντούμε όμως μαμά. Σε κάθε ελεημοσύνη που θα κάνουμε και εσύ θα την ψυχή της μαμάς» και θα είναι σαν να το δίνουμε σε εσένα. Και θα χαίρεσαι, μαμά και θα χαϊρόμαστε κι εμείς μαζί σου.

Καλό παράδεισο μαμά. Να μας περιμένεις εκεί στα Ουράνια και να εύχεσαι για μας.

**Θα σε θυμόμαστε, πάντα, καλή αντάμωση.
Τα παιδιά σου
Παρασκευάς-Βούλα**

Γεράσιμος (Μάκης) Τσίτζος

Ο **Γεράσιμος (Μάκης) Τσίτζος** 84 ετών, σύζυγος της Γιάννας Στ. Ρόκκα απεβίωσε, ύστερα από σύντομη ασθένεια, στις 7-2-2019, στην Αθήνα και ετάφη στο χωριό μας.

Γεννήθηκε στο Αιτωλικό Μεσολογγίου και στη Γερμανία όπου Ξενιτεύτηκε γνώρισε τη Γιάννα με την οποία παντρεύτηκε το 1965 και δημιούργησαν μια ωραία οικογένεια με 2 κόρες (Βασιλική και Αθανασία). Το 1980 επέ-

στρεψαν στην Ελλάδα (Αθήνα) όπου αποκατέστησαν τις κόρες τους και ευτύχησαν να χαρούν 4 εγγόνα και 4 δισέγγονα.

Άνθρωπος ήπιος, μειλίχιος, κοινωνικότατος, πολύ αγαπητός, καλός σύζυγος, πατέρας και παππούς, άφησε δυσαναπλήρωτο κενό στην οικογένειά του και σε όσους τον γνώρισαν.

Αιωνία του η μνήμη.

Γ. Ρόκκας

Στις 19 Δεκεμβρίου 2017 απεβίωσε στην Ηλεία όπου έμενε η **Ευγενία Στ. Ρόκκα**, σε ηλικία 76 ετών.

Η Κακουραϊκή παροικία στη Ν. Αφρική το τελευταίο χρονικό διάστημα έχασε τρία (3) σημαντικά μέλη της.

1. Ο **Παναγιώτης (Τάκης) Κωνσταντόπουλος (Πλάτσας)**, το γένος **Παναγιώτας Ι. Κοτσιάνη**, γεννημένος στην Τρίπολη

(10-4-1931) απεβίωσε στις 26-9-2018. Ο Τάκης εξέδιδε την εφημερίδα «Νέα Ελλάς» και διάφορα περιοδικά.

2. Ο **Ντίνος Λάππας το γένος Μαρίας Ι. Κωτισιοπού**, απεβίωσε στις 12-11-2018, νεότερος σε ηλικία 31 ετών (24-10-1987).

3. Η **Τασία σύζυγος Σπύρου Χρ. Ρόκκα** απεβίωσε στις 2-12-2018 σε ηλικία 68 ετών (12-9-1950).

Αιωνία τους η μνήμη.

Γ. Ρόκκας